

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de mondelinge uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 8 juli 2011 in zaak nr. 11/8911 in het
geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 december 2010 heeft de minister, voor zover thans van belang, de vreemdeling te kennen gegeven dat hij Nederland onmiddellijk dient te verlaten (hierna: het terugkeerbesluit).

Bij besluit van 15 maart 2011 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij mondelinge uitspraak van 8 juli 2011, waarvan het proces-verbaal is verzonden op 13 juli 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Het proces-verbaal van deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 augustus 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, zoals volgt uit onder meer de uitspraak van de Afdeling van 21 maart 2011 in zaak nr. 201100307/1/V3 (www.raadvanstate.nl), het terugkeerbesluit van 14 december 2010 in dit geval geen vereiste was voor de inbewaringstelling, aangezien ten tijde van de inbewaringstelling op 15 juli 2010 de implementatietermijn van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn) nog niet was verstreken, zodat de vreemdeling niet in een materieel gunstiger positie kan geraten door een inhoudelijke beoordeling van het in bezwaar gehandhaafde terugkeerbesluit en het daartegen ingestelde beroep daarom niet-ontvankelijk is. Daartoe voert de vreemdeling aan dat de rechtbank, door aldus te overwegen, heeft miskend dat – zoals onder meer volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 15 juli 2011 in zaak nr. 201105819/1/V3 (www.raadvanstate.nl) – het terugkeerbesluit onder omstandigheden aan een toekomstige inbewaringstelling ten grondslag zal kunnen worden gelegd. Daarbij is door de vreemdeling benadrukt dat hij hier te lande nimmer een verblijfstitel heeft aangevraagd, zodat er ten aanzien van hem ook geen andere besluiten zijn genomen waarin tevens een terugkeerbesluit is vervat, dat aan een eventuele toekomstige inbewaringstelling ten grondslag zal kunnen worden gelegd. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, had hij derhalve wel degelijk

belang bij een beoordeling van de rechtmatigheid van het terugkeerbesluit, aldus de vreemdeling.

2.1.1. De rechtbank heeft terecht en op goede gronden overwogen dat aan de bewaringsmaatregel van 15 juli 2010 geen terugkeerbesluit ten grondslag behoefde te worden gelegd. De rechtbank heeft evenwel niet onderkend dat de op de zaak betrekking hebbende stukken geen blijk geven van omstandigheden op grond waarvan de werking van het in bezwaar gehandhaafde terugkeerbesluit is komen te vervallen, zoals het door de vreemdeling voldoen aan de terugkeerverplichting door terugkeer naar een land als bedoeld in artikel 3, derde lid, van de Terugkeerrichtlijn of een periode van rechtmatig verblijf als gevolg van een door de vreemdeling ingediende aanvraag. Derhalve zal dat besluit vooralsnog aan een eventuele toekomstige bewaring ten grondslag kunnen worden gelegd, zodat de vreemdeling terecht klaagt dat hij wel belang heeft bij een beoordeling van de rechtmatigheid van het besluit van 15 maart 2011 en de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 15 maart 2011 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die na het voorgaande nog bespreking behoeven.

2.3. De vreemdeling klaagt onder meer dat het besluit van 15 maart 2011 onbevoegd genomen is en dat geen wettelijke grondslag bestond voor het nemen van dat besluit.

2.3.1. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 9 november 2011 in zaak nr. 201106883/1/V3 (www.raadvanstate.nl), is met artikel 62, derde lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000, zoals dat gold ten tijde van belang, noch anderszins voldaan aan het in artikel 3, zevende lid, van de Terugkeerrichtlijn gestelde vereiste dat een risico op onderduiken moet zijn gebaseerd op objectieve, in wetgeving vastgelegde criteria.

Bij het besluit van 15 maart 2011 is het terugkeerbesluit gehandhaafd. Uit het voorgaande volgt dat voor dat terugkeerbesluit, voor zover daarin de vreemdeling een vertrektermijn is onthouden vanwege een risico op onderduiken, een wettelijke grondslag ontbrak. Het beroep tegen het besluit van 15 maart 2011 is derhalve gegrond. De Afdeling zal dit besluit vernietigen.

2.4. De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 8 juli 2011 in zaak nr. 11/8911;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 15 maart 2011, kenmerk DT&V-2010-UIT-9577;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1092,50 (zegge: duizendtweeënnegentig euro en vijftig cent), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. A. Wijker-Dekker, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

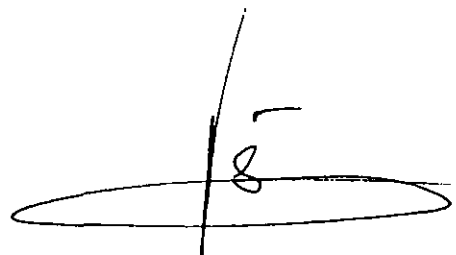
w.g. Wijker-Dekker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 juni 2012

562.

Verzonden: 14 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser